

Rigsdag har trukket store Veksler paa Fremtiden i økonomisk Henseende. Og den Tale, jeg har hørt nævne her, at de halvhundrede Millioner, eller hvor meget det bliver, der skal bruges til Lille Bælts Broen, ikke skal udredes nu, men først i Løbet af en 10-aarig Periode, imponerer mig ikke stærkt. Jeg tror, det vilde have været ønskeligt, om man ved Vedtagelsen af forskellige Lovforslag i højere Grad havde tænkt paa Fremtiden og ikke saa meget havde slaaet sig til Ro med, at de ikke gav store øjeblikkelige Udgifter; thi selv om Arholdelsen af Udgifterne kan udskydes nogle Aar, kommer dog en Gang Regnskabet's Dag, den Dag, da Vekslerne skal indfries, og den Dag kan det være vanskeligt nok at faa betalt de store Udgiftsbeløb. Det er ud fra disse økonomiske Betragtninger, jeg agter at stemme mod det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal endelig fremføre et Par Bemærkninger med Hensyn til Brohøjden — jeg skal i øvrigt ikke blande mig i de tekniske Spørgsmaal, der er rejst. Jeg synes, at den Indsigelse, der er nedlagt fra Byerne Kolding, Haderslev, Aabenraa, Sønderborg og fra Skibsfarten mod Brohøjden 33 m, idet man derfra kræver 42 m Brohøjde, vanskeligt lader sig afvise uden videre. Det er et Punkt, som nok kunde give Rigsdagen Anledning til at tage Sagen op til fornyet Overvejelse. Naar man ser hen til andre Anlæg, som man fra Statsbanernes Side har udført — jeg tænker i denne Forbindelse paa de Over- og Underføringer, der foretages rundt omkring — ser, med hvilken Hensynløshed der ofte er gaaet frem overfor de paagældende Egenes Befolkning, idet man f. Eks. har opført smalle og lave Underføringer, hvor Landboerne ikke har kunnet komme igennem med deres Redskaber, og ser, hvilken Fare de volder for den offentlige Færdsel, hvor livsfarlige de er, fordi de er lavet i Siksakform, saa man ikke kan se modgaaende Køretøjer, saa synes jeg, der er al god Grund til — naar der nedlægges Indsigelse fra Skibstater og fra flere betydende Byers Side mod Brohøjden — at overveje, om den foreslaaede Højde kan forsvares overfor Skibsfarten og de paagældende Byer.

Med disse faa Bemærkninger har jeg søgt at motivere min Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg agter at stemme mod det foreliggende Lovforslag og beder de ærede Medlemmer, som er enige med mig i disse Betragtninger, om ogsaa at stemme mod det foreliggende Lovforslag. Selv om det ikke i Dag lykkes at hindre Lovforslagets Ved-

tagelse, haaber jeg dog, at det ikke skal lykkes den højtærede Trafikminister at faa Lovforslaget ført igennem i indøværende Samling. Vi staaar her overfor en saa stor Udgift, at jeg vilde finde det meget heldigt, at man ventede med at lovfæste den til bedre Tider.

Fraenkel: Ogsaa indenfor det konservative Folkeparti er der nogle, som maa gaa imod dette Lovforslag; det sker naturligvis ikke med Fornøjelse, thi vi erkender, at Gennemførelsen af Broarbejdet set ud fra et rent Samfærdselssynspunkt betyder et teknisk Fremskridt, men i Tider som disse kan vi jo ikke blive staaende derved, vi maa ogsaa spørge om Sagens finansielle Side. Jeg skal ikke trætte Tinget med at gentage alt, hvad der herfra er sagt af ærede Medlemmer, der ser paa Sagen som vi, men lad mig blot gøre den Bemærkning, at man siger, Anlægget vil betale sig. Nu nærer jeg ikke nogen overdreven stærk Tro til Rentabilitetsberegninger. Erfaringen har ikke nedfældet en saadan i mig. Men lad os sige, at det vil betale sig, saa gaar det ikke her anderledes end i en privat Forretning, hvor man saa ofte ønsker at foretage en Udvidelse for at øge Forretningens intensive Drift, men man er nødt til at lade være med den eller opsætte den, fordi man ikke finder, at man i Øjeblikket har Raad dertil. Det mener vi heller ikke, den danske Stat har. Dertil kommer, at vi overhovedet ikke burde tage noget økonomisk Foretagende under Behandling uden at gøre os fuldstændig klart, hvordan vi ser paa den økonomiske Fremtid i Almindelighed. Jeg gør opmærksom paa, at dette Anlæg staaar i stik Modsætning til det, der danner Baggrunden for vor Politik i øvrigt. Saa vel det høje Ministerium som de enkelte Medlemmer og Røster i Pressen og ude i Befolkningen kræver stadig Lefevoden her i Landet nedsat, og jeg er ganske overbevist om, at det er en tvingende Nødvendighed overfor de økonomiske Forhold i Nutiden og i den nærmeste Fremtid. Men skal hele Folket nedsætte Lefevoden, nedsætte sit Forbrug, vil der jo ogsaa blive mindre Brug for Transport, og saa forekommer det mig ikke netop at være Øjeblikket til i vore Samfærdselsmidler at foretage en Overgang til intensivere Drift, som netop har en Udvidelse af Forbruget til Forudsætning. Bortset herfra ligger imidlertid hele den økonomiske Situation i den Grad usikkert, at der intet Menneske findes, som vil være i Stand til at sige, hvordan det kommer til at se ud i de nærmeste Aar. Under en saadan